

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ при МОН УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
імені Г.С. СКОВОРОДИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ ХНПУ
імені Г. С. СКОВОРОДИ

НАУКА ТА ОСВІТА В ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Матеріали

II Всеукраїнської науково-практичної
конференції для студентів, аспірантів, докторантів,
молодих учених

13 травня 2021 року

Харків 2021

Головний редактор:

Бойчук Ю. Д. – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, ректор Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Редакційна колегія:

Бережна С. В. – доктор філософських наук, професор, проректор з наукової, інноваційної та міжнародної діяльності Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Башкір О. І. – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри педагогіки, голова ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Боярська-Хоменко А. В. – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри освітології та інноваційної педагогіки, заступник голови ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Жерновникова О. А. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри математики, член ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Коробкіна О. Г. – директор наукової бібліотеки Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Божко О. О. – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, член ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Макітренко К. О. – здобувач першого рівня вищої освіти факультету іноземної філології, голова студентського наукового товариства Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди.

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
(протокол № 5 від 11 травня 2021 року)*

Наука та освіта в дослідженнях молодих учених [Електронне видання] : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. для студ., аспірантів, докторантів, молод. учених, Харків, 13 трав. 2021 р. / Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди ; [редкол.: Ю. Д. Бойчук (голов. ред) та ін.]. – Харків, 2021. – 177 с.

У збірнику відображено тези Всеукраїнської науково-практичної конференції для студентів, аспірантів, докторантів, молодих учених «Наука та освіта в дослідженнях молодих учених», що проходила на базі Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди з нагоди Дня науки. Він містить результати теоретичних та емпіричних досліджень молодих учених України в умовах сучасних викликів.

Матеріали стануть у нагоді науковцям, докторантам, аспірантам, викладачам, магістрам і студентам закладів вищої освіти, практичним працівникам у галузі освіти.

2. Дерпак О. В. Ефективність реклами: мовні особливості. *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*. 2010. № 8. С. 24-33.

3. Український правопис. Київ, Науково-виробниче підприємство «Видавництво “Наукова думка” НАН України». 2019. 392 с.

4. Торчинська Н. М. Ортологічні особливості текстів засобів масової інформації. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. 2017. Вип. 68. С. 68-71.

ФОНЕТИЧНІ ТРУДНОЩІ ОВОЛОДІННЯ МАЙБУТНІМИ ВЧИТЕЛЯМИ АНГЛІЙСЬКОЮ ВИМОВОЮ

А. В. Таран

здобувач другого рівня вищої освіти

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
м. Харків

Оволодіння іншомовною фонетичною компетентністю завжди супроводжується подоланням певних труднощів, що виникають у тому числі внаслідок артикуляційно-акустичних особливостей звуків мови, що вивчається. У контексті навчання іншомовної вимови майбутніх учителів англійської мови передбачення означених труднощів надає викладачу можливість спрямувати роботу на занятті на їх уникнення або подолання, що робить процес формування фонетичних навичок і вмій більш ефективним.

Питання формування фонетичної компетентності майбутніх учителів розглядається в роботах Перлової В. В. [1], Чухно О. А. [2; 3] та ін. Однак, проблема типології вимовних труднощів під час оволодіння майбутніми вчителями англійською мовою комунікативною компетентністю все ще залишається не вирішеним.

Мета розвідки полягає у визначенні основних фонетичних труднощів, що можуть вплинути на ефективність оволодіння майбутніми вчителями англійської мови іншомовною фонетичною компетентністю.

Оскільки основною причиною виникнення вимовних помилок в іншомовному мовленні вважається вплив уже сформованих фонетичних навичок у рідній та іноземній мовах [3], ми зробили спробу передбачити, з якими фонетичними труднощами можуть зіткнутися майбутні вчителі у вимові англійських приголосних і голосних звуків у результаті інтерференції української мови, а також внутрішньомовної інтерференції в англійській мові.

Унаслідок *міжмовної інтерференції на рівні приголосних звуків* може відбуватися: заміна альвеолярних звуків англійської мови [t, d, s, z, l, n] зубними українськими [т, д, с, з, л, н]; палаталізація англійських приголосних перед [i:, ɪ, e]; використання українських звуків [п, т, к] замість англійських аспірованих [p^h, t^h, k^h]; заміна задньоязикового англійського звука [ŋ] зубним українським [н]; використання щілинного українського приголосного звука [ґ] замість зімкненого англійського [g]; застосування українського губно-зубного

приголосного [в] замість англійського губно-губного [w]; заміна англійських щілинних міжзубних звуків [θ, ð] українськими щілинними зубними [с, з], щілинними губно-зубними [ф, в] або зімкненими зубними [т, д]; використання українського вібранта [р] замість щілинного англійського [r]; застосування українського задньоязикового [х] замість англійського гортанного [h]; заміна англійських палато-альвеолярних апікальних [ʃ, ʒ, tʃ, dʒ] українськими дорсальними приголосними [ш, ж, ч, дж]; вимова англійського середньоязикового [j] зі значним шумом.

Наслідками *внутрішньомовної інтерференції на рівні приголосних звуків* можуть бути: взаємозаміна аспірованих [p^h, t^h, k^h] і неаспірованих [p, t, k]; заміна щілинних міжзубних звуків [θ, ð] щілинними альвеолярними [s, z] або губно-зубними [f, v]; використання губно-зубного [v] замість губно-губного [w]; взаємозаміна темного [ɫ] і світлого [l]; заміна задньоязикового звука [ŋ] альвеолярним звуком [n].

У результаті *міжмовної інтерференції на рівні голосних звуків* можливі: використання українських голосних замість англійських дифтонгів; заміна англійського відкритого голосного переднього ряду [æ] українським голосним переднього ряду середнього підняття [е]; застосування українського [а], що є відкритим голосним заднього просунутого вперед ряду, замість англійського відкритого [ɑ:], що належить до голосних заднього ряду, або англійського [ʌ] – голосного середнього ряду середнього підняття; заміна англійського голосного заднього просунутого вперед ряду [ʊ] українським голосним заднього ряду [u:]; використання українських голосних переднього ряду [и, і:] замість англійського голосного переднього відсунутого назад ряду [ɪ]; заміна англійського голосного середнього ряду середнього підняття [ɜ:] українським звуком переднього ряду середнього підняття [е]; вимова українського голосного переднього ряду середнього підняття [е] замість англійського звука середнього ряду середнього підняття [ə]; недотримання довжини голосних.

Результатом *внутрішньомовної інтерференції на рівні голосних* можуть бути: використання голосного переднього ряду середнього підняття [е] замість голосних середнього ряду середнього підняття [ɜ:, ə]; вимова голосного переднього ряду середнього підняття [е] замість відкритого голосного переднього ряду [æ]; взаємозаміна коротких і довгих голосних; заміна дифтонгів монофтонгами [eɪ – е], [eɪ – æ], [eɪ – i:], [eɪ – ɪ], [eə – е], [eə – æ], [ʊə – u:], [ʊə – ʊ], [əʊ – о:], [əʊ – ʊ]; взаємозаміна дифтонгів [aʊ – əʊ], [ɪə – eə], [eɪ – aɪ].

Таким чином, ми окреслили, з якими труднощами внаслідок міжмовної й внутрішньомовної інтерференції можуть зіткнутися майбутні вчителі під час оволодіння вимовою англійських приголосних і голосних звуків. Врахування передбачених труднощів під час формування їхньої професійної фонетичної компетентності, сприятиме, на нашу думку, підвищенню ефективності цього процесу.

Список використаних джерел

1. Перлова В. В. Методика формування у майбутніх учителів англійської мови професійно орієнтованих слухо-вимовних навичок: дис. ...канд. пед. наук: спец. 13.00.02. Харків, 2007. 301 с.
2. Чухно О. А. Лінгвістична основа процесу формування фонетичної компетентності майбутніх учителів в англійській мові після німецької. *Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО КНЛУ. Серія "Філологія, педагогіка, психологія"*. 2016. Вип. 32. С. 181–190.
3. Чухно О. А. Психолінгвістичні особливості оволодіння майбутніми вчителями англійської мови інтерлінгвальною вимовою в умовах субординативного мультилінгвізму. *Іноземні мови*. 2016. №2 (86). С. 34–39.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ НОРВЕГІЇ ДО РОБОТИ З СІМ'ЄЮ

Трухан Г.В.

Здобувач третього рівня вищої освіти

Харківський національний педагогічний університет ім. Г. С. Сковороди
Харків

На сучасному етапі вітчизняна педагогіка потребує нових підходів в питанні підготовки майбутніх вчителів до взаємодії сім'єю. Це обумовлено тим, що одним за компонентів Нової української школи є педагогіка партнерства, яка базується на спілкуванні, взаємодії та співпраці між учителем, учнем та батьками. За педагогікою партнерства вчитель є другом, а родина має бути залучена «до побудови освітньої траєкторії дитини» [1, с. 14]. Вирішенню цього питання сприяє вивчення міжнародного досвіду. Особливої уваги заслуговує дослідження системи вищої педагогічної освіти Норвегії, як країни з найвищим у світі рівнем життя, найбільш високим показником індексу людського розвитку (ІЛР), одним із критеріїв якого є рівень освіти. Дослідження норвезького досвіду з метою його адаптації та впровадження в системі освіти України є одним з актуальних питань сьогодення.

Спираючись на аналіз наукової літератури з порівняльної педагогіки (І. Луговська, М. Родіонов, Л. Рябов, А. Сбруєва, І. Сташевська та ін.) розглянуто методи порівняльно-педагогічних досліджень. Встановлено, що сучасні науковці виокремлюють загальні та специфічні методи порівняльної педагогіки [2, 3, 4, 5, 6]. Так, М. Родіонов розглядає порівняльний, історичний, описовий, соціологічний та статистичний методи [3, с. 376-377]. У дослідженнях І. Сташевської запропоновано складно-структуровану класифікацію на основі наступних критеріїв: етапи дослідження (діагностичний, описово-аналітичний, інтерпретаційно-узагальнюючий), рівні наукового пізнання (теоретичний та емпіричний) й рівень методологічного аналізу. До загально-наукових методів теоретичного пізнання дослідниця відносить проблематизацію, теоретичний аналіз і синтез, індукцію та дедукцію,

Кривуля Ю.П.	
АНАЛІЗ ВЛАСНОГО ДИТЯЧОГО ЧИТАЦЬКОГО ДОСВІДУ СТУДЕНТІВ РІЗНИХ КУРСІВ.....	81
Лаврухіна В.В.	
ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я ДОШКІЛЬНИКА В УМОВАХ ПАРТНЕРСТВА З РОДИНОЮ	83
Матвійчук Ю. Ю.	
РОЛЬ УЧИТЕЛЯ ВІДПОВІДНО СИНЕРГЕТИЧНОЇ ПАРАДИГМИ STEM-НАВЧАННЯ	85
Мельник А. О.	
ЕКОЛОГО-БІОЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ З ВИКОРИСТАННЯМ НЕСТАНДАРТНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ	87
Mykhailyuk N.V.	
FORMATION OF PROFESSIONAL CULTURE OF FUTURE BANKING SPECIALISTS	89
Мусієнко А.В., Цимбалюк Ж.О.	
СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ БАСКЕТБОЛУ 3Х3 В СВІТІ 91 В СУЧАСНИХ УМОВАХ МІЖНАРОДНОГО СПОРТИВНОГО РУХУ <i>А.В. Мусієнко</i>	91
Лі Цяньє	
ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ КОЛЕДЖІВ В КНР.....	93
Олефіренко О.В., Дудка О. В.	
ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ПРОГРАМИ ГУРТКА ЛІТЕРАТУРНО-ТЕАТРАЛЬНОГО СПРЯМУВАННЯ ДЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	95
Сінчук Ю.В.	
ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО ПИСЬМЕННИКІВ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	97
Скидан Я.А.	
ПОМИЛКИ В МОВІ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	99
Таран А. В.	
ФОНЕТИЧНІ ТРУДНОЩІ ОВОЛОДІННЯ МАЙБУТНІМИ ВЧИТЕЛЯМИ АНГЛІЙСЬКОЮ ВИМОВОЮ	101
Трухан Г.В.	
МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ НОРВЕГІЇ ДО РОБОТИ З СІМ'ЄЮ.....	103
Харченко О.О., Шан Лі	
ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ ДО ВИБОРУ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В УМОВАХ МАГІСТРАТУРИ.....	105
Чухно О. А., Латишева А. В.	